

Sygn. akt IV CSK 615/13

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Agnieszka Piotrowska

w sprawie z powództwa Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo - Kredytowej [...] w W.

przeciwko Krajowej Spółdzielczej Kasie Oszczędnościowo - Kredytowej w S.

o ustalenie nieważności uchwały ewentualnie o uchylenie uchwały,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej

w dniu 10 kwietnia 2014 r.,

na skutek skargi kasacyjnej strony powodowej

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 9 października 2012 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną wniesioną przez powoda Spółdzielczą Kasę Oszczędnościowo - Kredytową w W. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 9 października 2012 r. zważyć należy, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, przysługującym od prawomocnych orzeczeń sądu drugiej instancji, silnie nacechowanym pierwiastkiem publicznoprawnym, a jej rolą nie jest korygowanie wszelkich orzeczeń sądowych zawierających ewentualne uchybienia, lecz ochrona interesu publicznego przez zapewnienie jednolitości wykładni i stosowania prawa przez sądy oraz wkład Sądu Najwyższego w rozwój jurysprudencji i prawa pozytywnego. Taka konstrukcja i rola skargi kasacyjnej, implikuje poddanie jej kontroli wstępnej pod kątem spełniania kryteriów, kwalifikujących ją do przedstawienia Sądowi Najwyższemu w celu merytorycznego rozpoznania.

Stosownie do 398⁹ § 1 k.p.c., Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w razie wykazania przez stronę, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych, budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania powód oparł na istnieniu potrzeby wykładni art. 31 ust. 2 ustawy z dnia 14 grudnia 1995 roku o spółdzielczych kasach oszczędnościowo - kredytowych (Dz.U.1996 r., nr 1, poz. 2 ze zm.) oraz na przesłance oczywistej zasadności skargi.

Potrzeba wykładni przepisów prawnych występuje, jeżeli brak jest jednolitej lub utrwalonej judykatury odnoszącej się do wskazanego przez skarżącego przepisu prawnego, zwłaszcza judykatury Sądu Najwyższego albo też przyjęta i dominująca wykładnia jest oczywiście błędna lub kontrowersyjna. Skarżący powinien bądź to wskazać argumentację przemawiającą za zmianą dotychczasowej wykładni, bądź też wykazać, że dany przepis prawny, chociaż

budzi poważne wątpliwości, nie doczekał się jeszcze wyjaśnienia i powinien zostać zinterpretowany przez Sąd Najwyższy.

Wbrew twierdzeniom skarżącego Sąd Najwyższy dokonał już wykładni wskazanego w skardze art. 31 ust. 2 ustawy o s.k.o.k. w wyroku z dnia 27 czerwca 2012 r. (IV CSK 564/11, niepubl.) odnosząc się szeroko do roli i znaczenia tego przepisu w odniesieniu do kształtowania treści statutu Krajowej Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo-Kredytowej w zakresie dotyczącym także zagadnień będących przedmiotem rozpoznania w niniejszej sprawie. Nie zaistniała także druga wskazana przez skarżącego przesłanka uzasadniająca przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania, albowiem powód nie wykazał niewątpliwiej, widocznej na pierwszy rzut oka (prima facie), bez konieczności pogłębionej analizy, sprzeczności wykładni lub zastosowania prawa materialnego lub procesowego z brzmieniem przepisów lub powszechnie przyjętymi regułami interpretacji (por. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 22 stycznia 2008 r., I UK 218/07, z dnia 26 lutego 2008 r., II UK 317/07, z dnia 9 maja 2008 r., II PK 11/08, z dnia 21 maja 2008 r., I UK 11/08, z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 38/08).

W tej sytuacji , na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. orzeczono jak w sentencji.

[aw]

jw